

b. a. H.M. 286.

Scots. 198

EX · LIBRIS

HEW · MORRISON

WATERS OF JORDAN.

UISGEACHAN
IORDAIN.

LE DR IAIN DOMHNULLACH.

EDINBURGH:
D. R. COLLIE & SON,
HILL STREET NORTH LANE.

Price Twopence.

UISGEACHAN IORDAIN.

DAN SPIORADAIL

A RINNEADH AIR

CRIOSDUIDH ARAIDH.

AN CRIOSDUIDH AIR A THURUS GU IORDAN.

AN CRIOSDUIDH AIG BRUAICH IORDAIN.

AN CRIOSDUIDH THALL AIR IORDAN.

LE DR. IAIN DOMHNULLACH,

Ministeir na h-Eaglais Saoire 's an Toisidheachd.

EDINBURGH : D. R. COLLIE AND SON,

HILL STREET NORTH LANE.

Price Twopence.

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

A' CHEUD FARRANN :

AN CRIOSDUIDH AIR A THURUS GU IORDAN.

AIR FONN—*'Se fulangas mo Shlánaighir.*

I.

Is cuimhne leam, is b' aithne dhomh,
Am maduinn òig' mo là,
Seadh, daoine treun' is aithnichte,
A 'm beath 's an cath nan gràs,
A chuireadh 'n crùn gu toilichte
Air Ceannard mòr na slàint' ;
'S a chaidh nach roinneadh 'n onoir ris,
Ach bheireadh 'n t-urram dha.

II.

'S a measg an àireimh bheannaicht' ud,
A ruith gu glan an réis,
Bha fear, is dheanain aithris air
Gu dealaicht' ann mo sgeul ;
Is dhomhs' bu chomain sònruicht' sud,
'S bu deòin leam 'chur an céill
B'e m' athair thaobh na feòla e,
'S mo chòmhndadh 'n tùs mo ré.

III.

Bha 'n Tighearn dha ro-thròcaireach,
An laithibh òig' gu fìor ;
'Rinn ath-bhreith ghlan, is ghlòrmhor air ;
'S thug eòlas dha air Criosd ;
A dhòirt a Spiorad Naomh-san air,
Roimh aois nam fichead bhliadhn' ;
'Chuir seul is sult na naomhachd air,
Nach d'fheud e chall a riamh.

IV.

Bha buadhan aithnicht' nàduir aig' ;
 Is pàirtean beothail treun ;
 Ach beothail treun mar bha iad sud,
 'S e gràs a rinn diubh feum :
 'S e sud thug gleus, is cumadh dhoibh,
 Is togail glan ri nèamh :
 'S a chuir gu léir air obair iad,
 Mar uisg' air muilinnn gleust'.

V.

Ni iomadh uaill á tàlannaibh,
 Is gibhtean làidir cinn :
 Ach ciod, mo thruaigh', an tàbhachd-san,
 Gun anail bhlàth bhì annt' !
 Ceart ionann 's mar na cnàmhan ud,
 Tha sgaoilteach, fàs 's a' ghleann .
 An cnaimh a's mò, cha'n fhèarr e dhiubh
 Na 'm fear a's tàir' a th'ann.

VI.

Ach thigeadh 'n anail chaoineil orr',
 O cheithir ghaothaibh nèimh' ;
 Is sud na cnàmham sgaoilteach ud,
 Gach aon diubh teachd gu chèil'.
 'N sin éiridh suas mar armait iad,
 'S mar an'maibh beò—gu léir ;
 Mar sud bidh gibhtean iomraiteach,
 Fo obair ion-mholt' Dhé.

VII.

Ach thug an Tighearn ungradh dha ;
 —Seadh, ungradh glan nan gràs—
 Gun idir a bhì cunntadh ris,
 No 'g ionndran na thug dha.
 Bha 'n ola chaomh ud drùthadh air,
 Mar dhrùchd, a là gu là ;
 'S gu minic, tomhas dùbailt dhi,
 'N tra bhiodh na glùinean sàs.

VII.

'S bu tric a bha na glùinean ud,
 A' lùbadh gach aon là ;
 Is 'anam faghail ùrachaidh,
 Gach ùin' aig caithir gràis.
 Oir thugadh spiorad ùrnuigh dha,
 'Chum dlùth e rith', gu bràth,
 'S maith 's cuimhne leam gu 'n lùbadh e,
 A ghlùin air sliabh is blàr.

IX.

Ach 's e an t-ungadh cùbhraidh ud,
 Bha drùthadh air gach àm,
 Thug anmhuinneachd is brùiteachd dha,
 'S rinn ùrail e 'n a chainnt.
 Rinn sud e cneasd 's gach dleasdanas ;
 —'S bu deas e dol 'n an ceann—
 'S an aobhar Chrìosd, bu sheasmhach e,
 Gun dol a leth-taobh ann.

X.

Gu h-àraidh, 'n dreuchd a' Cheasnachaidh,
 'S an d' sheas e, iomadh bliadhn' ;
 Bu dìleas e 's an dleasd'nas ud,
 Gun lasachadh no sgìos ;
 Cha bhithead chaoidh e fadalach,
 No rag, an ceann a' ghnìomh',
 'S cha b' fhurasd duit g' an coidleadh tu,
 Fo 'theagasg-san a riamh.

XI.

O, b' èasgaidh anns an dleasd'nas e,
 'N tra sheasadh e measg sluaigh ;
 A' tabhairt tuig's is teagaisg dhoibh,
 O 'n cheist a rachadh luaidh ;
 Gun idir bhi 'g an sàruchadh,
 Le ceistibh àrd is cruaidh ;
 Ach tabhairt teagaisg slàinteil dhoibh,
 'S am bitheadh stà, is buaidh.

XII.

Ach thugadh gibht gu sònruicht' dha ;
 —'S cha choir a cleith' n 'ar sgeul—
 Gach smuain bhi soilleir, òrdail aig',
 'S gu 'm b' eòl da 'n cur an céill.
 Bu chuimir, taght', 'n a bhraithraibh e,
 'S na thigeadh riamh o 'bheul ;
 Ach O, bu luchdmhor, ciallach e,
 'S na briathraibh ud gu léir.

XIII.

B' e n' Criosduidh suilbhir, faoilteach e ;
 —Biodh saorsa stigh, no cruas—
 Tra bhitheadh 'm fianuis dhaoine e,
 Cha 'n fhaict' air 'eudan gruaim :
 Oir mheas e chaoidh mar fhiachaibh air,
 Bhi moladh Chrìosd do 'n t-sluagh ;
 'S bhi 'nochdadh mach na diadhaidheachd
 'N a maise, riamh, 's 'n a snuadh.

XIV.

Bu tric, do chuid, a dh' innis e,
 Gu 'n d' shir e sud o shuas,
 Bhi cumail eudain shubhaich air,
 O 's ceann a' chridhe chruaidh.
 'S tha iomadh bheireadh fianuis air,
 Mar dh' iarr e sud, gu 'n d' fhuair,
 'S gun cheist, rinn sud, 's an fhìonian e,
 Ni b' fheumail', riamh do 'n t-sluagh.

XV.

Bu bheag air riamh an lùbair eachd ;
 'S an eudan mhùgach, bhalbh ;
 'S na h-osnaidh chneadach chiùchranach
 Gun sùgh annt' ach an dealbh ;
 Ach dh'aithn'chteadh 'n anail chùbhraidh leis,
 Seach dùbailteachd is cealg :
 Is far am faicteadh bhrùiteachd leis,
 Bu dlùth e dhoibh, gu dearbh.

XVI.

Bu shoillier, geur, a bhreithneachadh,
 Air obair ghlan nan gràs :
 Is b'aithne dha an dealachadh,
 Tha eader beath' is bàs.
 Ach b' e a mhiann bhi carthannach,
 An tabhairt breith air càch,
 'S bhi fàgail dha-s', d' am buineadh e,
 Bhi deanamh sgaraidh slàn.

XVII.

Cha b' toigh leis riamh bhi fasganadh,
 Le gaoith bhiodh bràs, is dian ;
 'S le srannaibh àrd', 's a h-osagan,
 A chasadh 'n cruithneachd sìos.
 Bu mhò, gu mòr, bu skabhailt' leis,
 Bhi fàgail muill 's an t-sìol ;
 Na 'n sìol—gu 'n rachadh gràinnean dhetb,
 Le moll, gu bràth a sìos.

XVIII.

Ach, thaobh na beatha spioradail —
 Tre chreidimh bha e gluas'd ;
 'S cha b' ann air beath' na faireachduinn,
 No 'n t-seallaidh, bha e suas.
 'S e CRIOSD, 's an teistean frinneach,
 Tha 'm Bìoball dhuinn a' luaidh,
 Bu bhunait creidimh rìreadh dha,
 'S cha b' e gach ni a fhuair.

XIX.

Bu toigh leis riamh, mar theireadh e,
 'N a fhaireachduinn bhi beò ;
 Ach e bhi beò ; air faireachduinn,
 Bu bhochd leis sud, mar lòn.
 Ach tra bha 'n creidimh seilbheachadh,
 Bhiodh doirbheas aig an fheadil ;
 Bhitheadh 'n fhaireachduinn a' soirbheachadh,
 Is cuirm aic' air a' bhòrd.

XX.

Ach fhuair e 'n creidimh aithnicht' ud
 A dh'oibrich Spiorad Dhé
 'S ri Criosd gu dlùth, a ghreimicheadh,
 Air barrant' 'fhocail féin ;
 A rachadh mach le 'fhalamhachd
 A dh' aindeoin air gach éis,
 'S nach pilleadh idir dhachaidh e,
 Gun naidheachd mhaith 'n a bheul.

XXI.

An creidimh beò, is luachmhor ud,
 A fhuair naoimh a riamh :
 A sheas ri agaidh chruachasan,
 'S a bhunaich gus 's chrìoch.
 Nach gabhadh guth no taisbeanadh,
 An àit an teisteis fhìor ;
 Ach ghabhadh fois 's an teisteanas ud,
 'S gheibheadh faisg air Dia.

XXII.

'S e 'n creidimh ud a fhuaireadh leis,
 Bha buadhach ann-s', tre Chrìosd,
 Ri aghaidh ciont', is truailleachd,
 Is buairidhean o shìos :
 A sheas gu treun, 's gu maireanach,
 Ri cathaibh geur' is dian :
 Is ris gach gaoith is doinninn dhiubh,
 A shéid air 'anam riamh.

XXIII.

Cha b' choigreach do 'n as-creidimh e,
 Mar dh' aidicheadh e féin :
 Gidheadh cha tug e caidreamh dha,
 'S cha chreideadh e a sgeul.
 Ach chuireadh teist a' gheallaidh leis,
 Fa choinneamh 'n fhàidhe bhréig'.
 'S tra chuireadh, sud 'n a ghealtair e,
 Gun chomas fosgladh béil.

XXIV.

Ach riamh tre chreidimh ghluaiseadh leis,
 Gu seasmhach, suaimhneach, dian :
 Gu faicilleach, neo-bhruaidleanach
 'S gach smuain, is guth, is gnìomh.
 Gu h-uaigneach, is gu follaiseach,
 Bha chomunn-san ri Dia ;
 B' e gràdh is tlachd a phobuill e
 'S b' iad slaugh a chomuinn riamh.

XXV.

Cha d' leig a riamh á 'shealladh e,
 Gu 'm b' choigreach is fear-cuairt,
 Mar 'aithrichibh—air thalamh e,
 'S gu 'n robh a dhachaidh shuas ;
 A là gu 'n robh a' teireachduin,
 'S a' giorrachadh gach uair ;
 'S gu 'm buineadh dha bhi 'g ulluchadh
 Air son a dhachaidh bhuan.

XXVI.

Ged thugadh làithean lianmhor' dha
 —Cùig-fichead bliadhn', ach cùig—
 Rè fad nan là 's nam bliadhn ud,
 Cha d'fhàilnich riamh a threòir.
 Is mar bha àm an dealachaidh,
 A' tarruing faisg 'n a chòir,
 Bha 'n t-anam, teann, ag abuchadh,
 'S fo fhadachd, gu bhi 'n glòir.

XXVII.

'S e 'n Tighearn chuir an comain air,
 O choinnich ris e 'n tús ;
 A chum a riamh gach comas ris,
 'S gu fallain ghléidh a chliù ;
 A chum gu slàn a sholus ris,
 Mar choinneil dhealraich ùr :
 'S aig àm toirt suas na h-anail leis
 Bu choinneal sud gun smùid.

AN DARA EARRANN.

AN CRIOSDUIDH AIG BRUAICH IORDAIN.

Air an Fhonn cheudna.

I.

Is dlùth air amhainn Iordain mi,
 'S tha 'n fheoil a' gabhail sgàth;
 Bu mhaith a nis an dòchas ud,
 Nach cuir gu bròn no nàir—
 An dòchas fhuair na h-aithrichean,
 Air carraig bhuan nan àl;
 Tre 'n d' fhuair gu tèaruint' dhachaidh iad,
 A steach do thir Chanain.

II.

An dòchas fòs 's an creidimh ud,
 Tre 'n d' aidich iad 's an àm,
 'S an t-saoghal so, gu'm b' choigrich iad,
 Gun chaidreamh bhi ac' ann;
 Tre 'n d' iarradh dùthaich shaoibhir leo,
 Is oighreachd nach bu ghann;
 'S tre 'n d' fhuair iad sin chuir aoibhneas orr',
 'S e boillsg' dhi, bhàrr nam beann.

III.

Tha 'n fheadil a' crith, 's cha 'n ioghnadh e,
 Dol sìos gu Iordan bàis ;
 Tha sgàil no h-oidhch' ag iathadh orm,
 'S tha cianalas a' fàs ;
 Oir 's e tha romham sìorruidheachd,
 Nach tomhais grian no là ;
 An cuan a ta neo-chrìochanach,
 Gun ìochdair ann no tràigh !

IV.

Is dlùth an snaidhm, 's is dìomhair e,
 A cheangail riamh r'a chéil',
 Anam is corp gu mìorbhuileach ;
 — Och 's dian an ceangal e !—
 Ach sgaoilidh 'm bàs e uair-eigin,
 Is gheibh an uaigh 'cuid féin ;
 Is siubhlaidh 'n sin an tuathanach
 Bh' air chuairt 'n a phàilliunn créidh.

V.

Thaobh fuigheall ciont' is truailidheachd,
 Tha fuaighte rium gach àm,
 'S e 's mulad throm aig uairibh dhomh,
 Nach 'eil mo ghluas'd ach mall ;
 'S e eagal 's mò gu h-àraidh leam,
 —'S tha 'n diugh 'g am fhàgail fann—
 Na th' eadar so 's am bàsa dhomh,
 Na aon ni tha 'n taobh thall.

VI.

Ach tha mo shùil ri Slànaighear
 Bha gràs-mhor fad mo chuairt ;
 'S a threòraich troimh an fhàsach mi,
 Nach fàg e mi 's an uair ;
 Ach fòs gu 'n dean e teasairginn
 Dhomh féin, 's an t seasamh chruaidh,
 'S gu 'n sgoilt e dhomh na h-uisgeachan,
 Gu ruig mi null, le buaidh.

VII.

'S ann anns-an tha mo mhuinighinn,
 A chuir an cath bha cruaidh,
 Ri naimhdibh làidir, fuileachdach,
 'S a thug a mach a' bhuidh ;
 Thugadh buaidh air Satan leis,
 Air peacadh, bàs, is uaigh ;
 'S do thaobh an t-sluaigh a ghràdhaich e,
 Am bàs do shluig e suas.

VIII.

Do cheartas thug e riarachadh,
 Is dìoladh mar bu chòir ;
 'S an lagh ro-naomh cho-lionadh leis,
 Bha orms' gu dian an tòir ;
 Is choisneadh saorsa shòrruidh leis,
 Air bhuidhibh Dhia chuir glòir,
 'N tra ghlaodh e, "Tha e crìochnaichte"—
 'S e sud mo dhion, 's mo threòir.

IX.

Na rinn 's na dh fhuiling Slànaighear,
 Mar sud an àit a shluaigh,
 'S e mhàin is bunait thèarnaidh dhomb,
 'S cha 'n e gach gràs a fhuair—
 'S e sud is dìon 's is tèarmunn domh,
 Dol 'n coinneamh bàis is uaigh,
 'S e sud bheir dhachaidh sàbhailt mi,
 Do 'n àit' am faic mi 'n t-Uan.

X.

Ach O ! 'm faig neach co ghràineil rium,
 'S do nàdur co mi-naomh,
 A chaoidh a steach 'n a làthair-san,
 Tha àillidh, glan, gun ghaoid !
 Ach glanaidh fuil an t-Slànaighir,
 Mo ghràinealachd gu saor ;
 Is gheibh mi 'n sin do 'n àros ud,
 'S am bheil muir-làn a Ghaoil.

XI.

Theann dhlùthaich laigsean nàduir orm,
 Is shearg mar sgàil mo shnuadh,
 Mo neart tha tur 'g am fhàilneachadh,
 'S gach comas tha dol uam ;
 Tha 'n deilbhidh fight' gu snàitheann dhi,
 'S tha 'n spàl a' ruith gu luath ;
 'S an corpa dìblidh, bàsmhor so,
 Dol sìos gach là do 'n uaigh.

XII.

Ach cridhe cruaidh is dò-bheirteach,
 Is inntinn fheòlmhor, thruagh,
 'S as-creidimh fuilteach, fòirneartach,
 'S iad sud mo bhròn 's an uair !
 'N t-as-creidimh 's òlc gu h-àraidh e,
 Tha toirt mo shàr gu cruaidh ;
 Air m' anam tarruing fàsachaidh,
 'S air Fear mo ghraidh cur gruaim.

XIII.

'S e sud an t-òlc rinn crìonach dhiom.
 Am fionain nan saor ghràs ;
 Och 's e a dh'fhàg mi-sgiamhach mi
 Am fianuis Fir-mo-ghràidh !
 Mo thurus rinn e cianail dhomh,
 'S mo thriall ro mhall gach là ;
 'S e m' eagal 'n deireadh bhliadhnach e,
 Gur crìonadh dhomh, 's nach fàs.

XIV.

Is i mo bheachd, is theirinn e,
 A thaobh a' chreidimh bheò
 Gu 'm bheil—'s gach àit 'n do ghineadh e—
 N t-as-chreidimh air a thòir :
 Is iadsan riamh nach d' fhairich e.
 'N a éire thruim, 's 'n a bhròn,
 Nach 'eil—ge bith a theirear leo—
 'N an creidimh-san ach sglèò.

XV.

Is dìomhaireachd o 'n Ard-Rìgh e,
 Thaobh clann nan gràs gu léir,
 Am peacadh bhi air 'fhàgail annt',
 'S gun d' thug e gràdh dhoibh féin ;
 'S gur eagal iomadh là dhoibh e,
 —Ged 's nàir leo'chur an céill—
 An àit e annt' bhi bàsachadh,
 'N am beachds', bhi fàs ni 's treun.'

XVI.

Ach 's comharradh do-àicheadh e,
 Air gràs bhi fagail buaidh,
 'N tra bhitheas corp a' bhàis mar sud,
 Dhoibh féin 'n a chràdh 's an uair ;
 Is feudaidh sud bhi foillseachadh
 Dhoibh saoibhreas gràis do-luaidh ;
 'S bhi 'g abuchadh nan oighreachan,
 Ni 's mo chum aoibhneis bhuaain.

XVI.

Ach 's mòr mo thruas ri àireamh dhiubh,
 'San làth s', tha 'g aidmheil Chrìosd ;
 Nach d'fhuair an aithne thàbhachdach,
 Air beath' no bàs gu fìor :
 Ciont' cha 'n 'eil 'n a chràdh dhoibh sud,
 No corp a' bhàis 'n a phian :
 Is tòir cha 'n 'eil aig Satan orr' :
 Cha d' fhàg iad e a riamh.

XVIII.

Och, 's mealladh mòr, 's is cràiteach e,
 Th' air àireamh measg an t-sluaigh,
 Le aideachadh gun ghràsaibh ac',
 Dol 'n coinneamh bàis 'n an suain,
 Gun eagal orr' riomh shìorruidheachd
 A dh' iathas ump' gu luath !—
 Bidh gul is giosgan fhiacal ac',
 A chaoidh mar dhìoladh duais !

XIX.

Ach bheirinn comhairl' àmail orr'
 Mu'n d'theid mo cheann 's an ùir,
 Gn 'm pilleadh is gu 'n tionnd'adh iad
 Gu teann gu Rìgh nan dùl ;
 Is ghuidhinn air a' phàirt ud dhiubh
 Bha fad mo là dhomh dlùth,
 Gu'u dúineadh iad ri Slànaighear,
 Gun dàil a chuir 's a' chùis.

XX.

Oir theirinn, 's thogainn fianuis air,
 Thaobh Iosa, Fear mo ghràidh,
 Gur Ceannard caomh is fialaidh e,
 'S gu 'n d' fhuair mi riamh e tlàth :
 Gu bheil e truacant', trócaireach,
 Is pailt gu leór 'n a ghràs :
 'S a mheud 's chuireas dòchas ann,
 Gu 'm bi iad beò gu bràth.

XXI.

Is bheirinn comhairl' shònruichte,
 Do ghineil òg ar là,
 Am fad 's tha 'n cothrom oirdheire ac',
 Is aignidh bhed is bhlàth ;
 Am fad 's tha toil so-lùbaidh ac',
 Is ùin' gu iarruidh gràis ;
 Is èasgaidheachd 'n an glùinibh ac',
 Gu lùbadh sìos gach là ;

XXII.

Air Criosd gu 'n cuirteadh eólas leo,
 'S air sòlasaibh a shaors' ;
 'N sin bhiodh e 'n a Fhear-pòsda dhoibh,
 Is dh'òladh iad deth 'ghaol :
 Oir àm na h-òig' gu 'iarruidh-san,
 'S gu mealtuinn Chrìosd gu saor ;
 Is mis' nach tugadh mìos dheth sud,
 Air bliadhn' an diugh do m' aois.

XXIII.

Ach cor na h-aois, 's ro chràiteach e,
 À chaith na là gun fheum!—
 Nach teicheadh iad gu Slànaighear,
 Aig trà dol fodha gréin'!
 Oir 's ni ro chianail, eagalach,
 Gun teagamh, e ann féin;
 'S e aois, is bàs, is aineolas,
 Bhi coinneachdadh a chéil'!

XXIV.

Tha comain chuir an Tighearn orm,
 Is dh'iarraim chur an céill,
 Gu 'n d'fholaich e gu m'orbhuileach,
 Mo lochdan dìomhair féin;
 Gu 'n d'cheadaich e, 'n a fhàbhar dhomh,
 Air ghràs bhi deanamh sgéil:
 Mo lochda chur 'n a làthair-san.
 'S do chàch bhi 'g 'àidmheil féin.

XXV.

Thaobh 'fhreasdail anns an t-saoghal dhomh
 Bu chaomh e, 's cha bu shearbh;
 Oir fhuair mi biadh is eudach ann,
 Mur d' fhuair mi maoin is ainm;
 An t-aran làitheil db'òrduich e,
 'N a thròcair dhomh gu dearbh;
 Ach chum e suas air dòchas mi,
 'S cha b' ann air stòras seilbh.

XXVI.

Chunncas cuid do dhaoinibh leam,
 Bha saothreachadh gu teann,
 'S a' tasgaidh suas, mar dh'fheudadh iad,
 Mòr mhaoin dhoibh féin 's d' an cloinn:
 Ach chunnaic mi 'n stòras saoghalt' ud,
 Dol leis a' ghaoith mar mhol:
 Is mhol mi 'm freasdal caomh ud dhomh,
 Nach d'thug dhomh maoin r' a chall.

XXVII.

Tha sluagh mo ghaoil 's mo bhràithreachais,
 —Na bràithrean caomh' is treun—
 A shiubhail troimh an fhàsach leam,
 Air m' fhàgail nis gu léir.
 Is dh'fhag sud aon'rach, cianail, mi,
 Mar eun air sliabh leis féin,
 'S o dh'fhalbh an comunn tìorail-san,
 Tha m'aighe triall 'n-an déigh.

XXVIII.

Tha m'aighe triall—'s e mhiannaichinn,
 Bhi mar ri Criosd 'n a Ghlòir ;
 'S tha togradh, mar air sgiathaibh ann,
 Ag iarruidh bhi 'n a chòir ;
 Ach cudthrom ciont' tha 'g iathadh orm,
 Mar cheap ri sgiath an eòin,
 Tean leagaidh sud gu h-ìosal mi
 Ri talamh sìos gun treòir.

XXIX.

Ach feitheam-s' àm an Tighearna,
 —An t-àm, gu fìor, as fèarr ;
 'S d' a thoil ro-n aomh-san strìochdar leam,
 Thaobh riagh laidh beath' is bàis ;
 'S tra thig an t-àm a dh' òrduich e,
 An ruintibh 'ghlòir' 's a ghràis,
 Feuch, sud a null thar Iordan mi—
 'S a Ghlòir dha féin gu bràth.

XXX.

Sud thairis air gach buaireadh mi,
 Gach cunnart cuain is gaoith,
 Gach laigs', is ciont, is truailleidheachd,
 Gach pian, is gruaim, is caoidh ;
 Is sud a steach do'n lùchairt mi,
 'S am faic mi gnùis an Rìgh ;
 'S 'n a chomunn iomlan, ùrail-san,
 Gu seinn mi 'chliù a chaoidh !

AN TREAS EARRANN.

AN CRIOSDUIDH THALL AIR IORDAN.

Air an Fhonn cheudna.

I.

An Criosduidh ud bha uair-eigin,
 Aig bruaich nan uisge dlùth ;
 'S d' am b' ghearan na bha thruaillidheachd,
 Ro-fhuaight' ris fad a chùrs' ;
 Nis fhuaireadh steach do 'n t-suaimbneas leis,
 Bha fad a chuairt 'n a shùil ;
 'S tha 'spiorad-san a' cuairteachadh
 Na caithreach shuas, le cliù.

II.

Ach O, cha tig e dh' aithris dhuinn,
 Na dh' fhairich e 's an uair,
 'N tra bha a spiorad dealachadh,
 Ri talamb, is dol suas :
 No meud, is glòir an t-sonais ud,
 Th' aig anam nis gu buan !
 'S ged thigeadh—'s i mo bharail-se,
 Nach gabhadh 'n t-aithris luaidh.

III.

Ach creideamaid, d'a nìreadh e,
 Air teisteanas fìor-ghlan Dhé,
 Gu 'n labhradh réir na firinn e
 Ged thigeadh rìs e féin.
 Is ged nach tig o'n tìd ud e,
 'S am bheil a shìochaint réidh,
 Ar leam, gidheadh, gu 'n cluinn mi e
 Mar so, toirt brìgh na sgéil—

IV.

“ Nis fhuaireadh null air Iordan leam ;
 'S a' ghlòir do Rìgh nan dùl !
 Oir thug e aiseag ghlòrmhor dhomh,
 Chuir Iordan air mo chùl.
 Seadh, sgoilt e dhomh na h-uisgeachan,
 Bha tric fa chomh'r mo shùl ;
 'S aig uairibh bha 'n an clisgeadh dhomh,
 Rì àm dhomh ruith mo chùrs'.

V.

“ Ach cia mar fhuaireadh dhachaidh leam,
 Thar astar dorch nam beann ;
 No cia mar sheas mo chosan rium,
 Gun tuisleachadh 's a' ghleann ?
 Cha 'n urrainn domh sud aithris duibh,
 Cha ghabh e cur an cainnt :
 Ach Iosa riamh bha tairis rium,
 Gu 'm b' Charaid e 's an àm.

VI.

“ Bu ghann chaidh as an t-sealladh uam,
 An talamh, is na bh' ann,
 'N tra thàinig 's thug e coinneamh dhomh,
 Gu h-ullamh anns an àm.
 'S roimh 'aghaidh fhaoilteich bhuadhaich-san
 Gach uamhann theich gu teann ;
 Gach neul is ceò, a chuartich mi,
 'S gach gruaim a bha 's a' ghleann.

VII.

“ Fhuair m' anam beachdan soilleir dheth
 Air thalamh, ré mo chùrs' ;
 Seadh, beachdan bha 'n am beannachd dhomh
 'S rinn 'anail dhomh ro chùbhr' ;
 Ach O, thaobh glòir' an t-seallaidh ud !
 —Bu shealladh e bha ùr—
 A' ghrian, bu ni gun solus i,
 An coimeas ri a ghnùis !

VIII.

“ Is sona 'n sluagh gu sònruicht' iad,
 Fhuair eòlas air 'n an là :
 Fhuair aithne ghlan is shòlasach,
 Air Glòir a Phears' 's a ghràis !
 'S e sud a dheanadh ullamh iad,
 Gu coinneamh thabhairt dha :
 'S a dh' easbhuidh sud 's neo-chomasach
 Do anam dol 'n a dhàil !

IX.

“ An dol o ùin' gu bith-bhuantachd ;
 'S e 'n iteal a bha teann !
 Gu deimhin féin cha b'fhiosrach mi,
 Air tiota a bhi ann ;
 Cha b' luaith' a d'fhalbh an anail ud,
 Bha goirid agus fann ;
 No sud an làimh mo CHEANNAIRD mi,
 Is sud an t-anam thall !

X.

“ Bha amhainn Iordain eagalach,
 Gun teagamh, dhomh 's an uair ;
 Och, b' aobhar gheilt an sealladh ud
 A ghabh mi dhi o 'bruaich !
 Ach theich an sruth gu cabhagach,
 Roimh Shagart treun nan buadh :
 Is pianta 'bhàis, chuir eagal orm,
 Sud thairis iad gu luath !

XI.

“ Ach 's amhainn i bhios uamhasach,
 Do 'n anam thruagh gun Dia :
 'N tra bheanas e ri 'bruachaibh-san,
 Och, sud gu luath e sìos !
 'S is ni e bhitheas cràiteach dha,
 Nach d' chreid, 'n'a là, e riamh,
 Gur uisge domhain bàthaidh sud,
 Do 'n neach gheibh bàs gun Chrìosd !

XII.

“Och, 's truagh iad theid gun ullachadh,
 An coinneamh bàis is uaigh';
 Gun chòir an Criosd, gun chumadh ris,
 Gun fhaireachadh air truaigh'!
 A theid an coinneamh sìorruidheachd
 Gun dìon, tre fhuil an Uain;
 A dh' f hulang réir an gnìomhara,
 Fo phiantaibh feirge buain !

XIII.

“Ach fhuaireadh null air Iordan leam!
 Is dh'fhàgadh 'n fheòil air chùl;
 Gu minic, bha 'n a dòruinn dhomh,
 'S a chòmhdach mi le mùir;
 Thug, iomadh latha, tuireadh dhomh,
 Is sìleadh air mo shùil;
 A' mìleadh riamh mo sheallaidh orm,
 Is comuinn Fhir mo rùn!

XIV.

“Cha bheag an t-sith 's a' bheannachd dhomh,
 Bhi dealaicht' ris an fheòil:
 Oir dh' fhalbh, 'n a cois, gach an-shocair,
 Air m' anam riamh bha 'n toir.
 'N tra dhealaich rium mo thruaillidheachd,
 'N sin theich gach truaigh' is bròn;
 Gach olc, is laigs', a chuairtich mi;
 'S am Buairadair fa-dheòidh.

XV.

“Is fhuaireadh steach gu tèaruint leam,
 Do thìr Chanàain shuas:
 An tìr am bheil na bràithrean ud,
 'S an fhàsach bha air chuairt;
 An tìr am bheil mo Shlànaighear,
 A thug dhomh gràdh ro-bhuan.
 'S an sealladh dheth, 's an sàsachadh,
 Th' aig m'anam, tha do-luaidh.

XVI.

“ Ach cia mar nithear aithris leam,
 Air beannachdaibh na tìr’?
 Oir ’s tìr a tha cur thairis i,
 Le bairn’ is mil gu fìor.
 Tha sùil ro-chaomh an Tighearn oirr’,
 O thùs na bliadhn’, gu crìch ;
 ’S an sluagh a th’innt, sàr-lìonar iad,
 Le maitheas sìor, gun dìth.

XVII.

“ Cha ’n abair am fear-àiteachaidh,
 Gu bràth gu ’m bheil e tinn ;
 ’S cha ghearain e air fàsalachd,
 No gainne sàth’ bhi innt’:
 Is mar bu mhò a shàruchadh,
 Fo chorp a’ bhàis, r’ a linn ;
 Is mò, gu mòr, a ghàirdeachas,
 ’S is àirde nis a sheinn.

XVIII.

“ O, seinnear nis gu h-àrda leis ;
 ’S le cloinn nan gràs gu léir ;
 Do’n Tì, o chian, a ghràdhaich iad,
 ’S a thug dhoibh slàinte ré !
 Cha bhi iad tuilleadh ’m Bàbilon,
 No ’n Clàrsaichean gun ghleus :
 Ach seinnidh iad le gàirdeachas,
 ’S cha ’n fhàilnich guth no teud.

XIX.

“ Ach O, nach b’fhios do ’n àireamh ud,
 Tha ’g àiteach gleann nan deur,
 An sonas buan, ’s an sàsachadh
 Tha romp’ an làthair Dhe !
 Dheanadh e ’n aigheadh fhuasgladh dhoibh,
 O shaoghal truagh an céin’ ;
 ’S bheireadh e gloine gluasachd dhoibh,
 Is tuilleadh luath’s do ’n ceum.

XX.

“ ’N sin b’ fhuasad peacadh fhuathachadh ;
 ’S do ’n Uan bhi tabhairt gràidh ;
 Is seasamh ’n aghaidh Bhuaireadair ;
 ’S bhi cruadalach ’s a’ bhlàr.
 Seadh, chuireadh e ’n cuid eagalan,
 ’S as-creidimh, tur gu nàir.
 Is chumadh, chaidh ’n an sealladh iad,
 Gun teagamh, tìr Chanàain.

XXI.

“ Ach dheanadh sud iad comasach,
 ’Bhi togail fianuis thréin,
 An aghaidh lochdan follaiseach ;
 ’S bhi labhairt á leth Dhé.
 Seadh, dheanadh sud iad coguiseach,
 ’S gach gnothuch tha fo ghréin :
 Is cheangladh sud, gu maireannach,
 Gach anam dhiubh r’ a chéil’.

XXII.

“ Tha iomadh ni mu ’n dealaich iad,
 ‘N am barail, eatorra féin :
 Oir fathast, ’s clann air thalamh iad,
 Air ghainne tuigs’ is céill’.
 Gidheadh, tra bhios ’n an daoinibh iad,
 Bidh caochladh orr’ gu léir :
 Is chi—gu ’m b’ nithe faoin’ iad sud,
 A sgaoil iad riamh o ’chéil’.

XXIII.

Ach shiubhladh an dlùth-chomunn iad,
 Mar choigrich is luchd-cuairt ;
 A’ tarruing as na tobraichibh,
 A dh’ ulluich dhoibh an t-Uan ;
 Ag ith’ an sàth, gu togarrach,
 Do’n aran bhed is bhuan :
 ’S cha mhearachd, ged a theirinn e,
 Bhiodh ’n aigheadh romp’ dol suas.

XXIV.

“ Is ged bhiodh sgìos, is ocras orr’,
 Is tart, an tìr an céin’ ;
 ’N tra gheibh iad steach, cha ’n acain iad,
 Na bh’ aca riamh do phéin.
 Cha chuimhnich iad aon uireasbhuidh,
 A dh’ fhairich iad, fo ghréin.
 Oir tha gu leòr a’ feitheamh orr’,
 An tigh an athar fein.

XXV.

“ Ach fhuair mi nis na dh’iarradh leam ;
 Is m’ uile mhiann gu bràth !
 Le naombachd rinneadh sgiamhach mi,
 An coslas Chrìosd gu slàn :
 Le soills’ na glòir’, shàr-lìonadh mi,
 ’S mi dlùth do Dhia, gun sgàil.
 Is caithear leam an t-sìorruidheachd,
 A’ snàmh gu sìor, ’n a ghràdh.

XXVI.

“ Is fìor e, nach ’eil uireasbhuidh,
 Air ’fhaireachadh leam shuas ;
 Ach fathast ’s e mo spiorad tha’n n ;
 Tha earann dhiom ’s an uaigh.
 Ach tha mo shùil, le gàirdeachas,
 Ri teachd an là, ’s na h-uair’,
 ’S am bi an corp comh-pàirteachadh,
 Do lànachd glòir’ an Ùain !

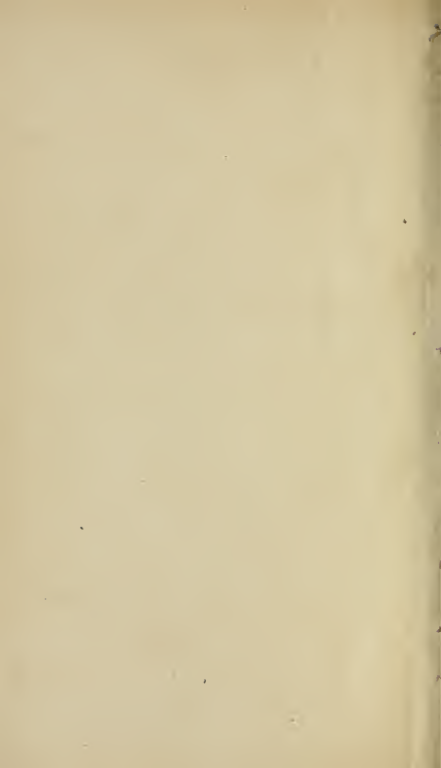
XXVII.

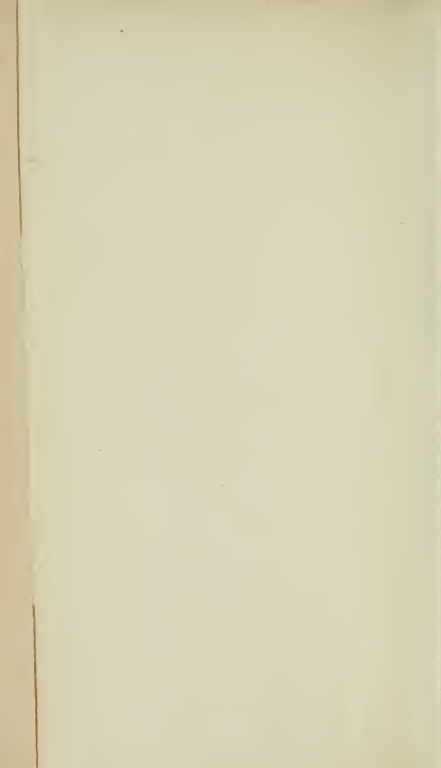
“ Ach so an crìdh’ a bhreithnich e,
 No ’n t-sùil a chunnaic riamh,
 Mòr mheud is gnè an ulluchaidh,
 D’ a phobull féin, rinn Dia
 Ach ’s sona dhoibh, ’s is beannaicht’ iad
 Fhuair aithne ghlan air Crìosd :
 Oir mealaidh iad, ’n a chomunn-san,
 An sonas ud, gu sìor !”

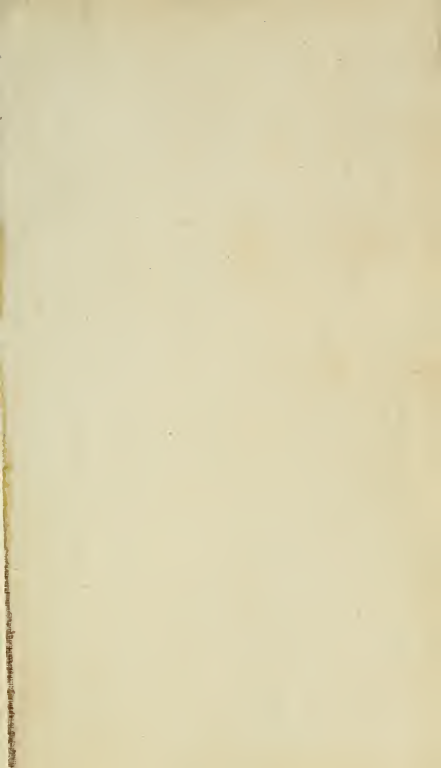
A’ CHRÌOCH.

x

